



# 100 godina

SVI GLASNIKOVI UREDNICI



## Kako je započelo ili od godišta prvog – 1892.



1843.–1918.

*Glasnik* je započeo svoj put u gradu na Miljacki, u Sarajevu. Ali nije se u njemu dugo zadržao. Samo dvije godine. I u te dvije godine izmijenila su se dvojica urednika. Bili su to župnici novoosnovane župe Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u Sarajevskom Polju, danas Stupu.

Nadbiskup Vrhbosanski, veliki zaljubljenik u Srce Isusovo i njegov iskreni štovatelj, dr. Josip Stadler nije mirovao dok nije ostvario svoj san da pokrene časopis koji će biti posvećen Božjemu Srcu. Jednoga je dana došao u posjet župniku u Sarajevskom Polju vlč. Franji Venhudi i rekao mu: „Počet ćemo izdavati časopis 'Glasnik Srca Isusova', a vama, dragi Franjo, povjeravam njegovo uređivanje. Što kažete na to, velečasni?“ Župnik je odgovorio: „Posla se ne odričem, pa radi toga sam i došao u Bosnu... ali se bojim da moje znanje, iskustvo i snage neće biti dovoljne.“ Nadbiskup ga je ohrabrio: „Kad gospodin Bog pomaže, onda sve ide dobro. Zato se ništa ne bojte... Mi ćemo vam također pomagati... Napravite potrebne priprave, da već na Novu godinu bude prvi broj 'Glasnika' u rukama čitatelja!“ (F. Venhuda, Uspomene sarajevsko-poljskog župnika, Sarajevo, 1988., str. 119.).

### PRVO GODIŠTE (siječanj 1892.) DO DRUGOG GODIŠTA (travanj 1893.)

Tako je prvi urednik *Glasnika Presvetoga Srca Isusova* bio vlč. Franjo (František) Venhuda. On je kao svećenik došao iz Češke i proveo je sedam godina u Sarajevu. Na prvim stranicama *Glasnika* je napisao: „Ja potaknut



od drugih, da se prihvatim toga posla, sa strahom sam se odvažio na to, dok sam gledao slabe svoje sile – a s velikom odvažnošću odlučio sam se, da i list u tu svrhu ustanovim, kada sam pogledao, na Presv. Srce Isusovo, odakle kako u svakom svojem pothvatu tako i u tom crpim snagu neodoljivu i stalnu nadu, da će ovaj listić imati uspjeha, imati ploda, trajna ploda.“ (*Glasnik*, 1892., str. 5.–6.)

Koliko su te njegove riječi bile proročke, vidimo u ovoj, stotoj godini izlaženja *Glasnika*. Koliki mu je uspjeh i plod, to samo znaju oni koji su ga čitali i koji ga još uvijek čitaju i u konačnici Božje Srce. Mi samo možemo govoriti o njegovoj trajnosti, a ona je stogodišnja.

Prvi naslov u prvom *Glasniku* njegov je urednik naslovio ovako: „Poziv na štovanje Presvetog Srca Isusova“. Cilj je očito jasan. Želi da se u hrvatskom narodu ukorijeni i proširi štovanje Božjega Srca. Zanimljivo je na koji način želi upozoriti čitatelje na štovanje Srca Isusova. Opisuje viđenje jedne svetiце: „Sv. Gertruda je jedanput imala viđenje sv. Ivana, ljubimca Gospodinova, te ga je zapitala zašto je tako malo napisao o Presvetom Srcu Isusovu, kad je bio Gospodinu najmiliji te kod zadnje večere na istom Srcu počivao. A sv. Ivan odgovori: 'Što sam napisao, po zapovijedi Duha sv. sam napisao. Ali Srce svoje Isus će u zadnje vrijeme objaviti kao najbolje sredstvo da ražari ohladnjelu ljubav.'“ (*Glasnik*, 1892., str. 1.)

Prvi urednik kaže da je vrijeme u kojemu je Gospodin zaželio da započne snažniji oblik štovanja njegova srca bilo žalosno kao što je to bilo i vrijeme u kojemu je sam urednik živio. Zato piše: „Nu sada pogledajmo na naše doba! Zar ne nalazimo svašta slično onomu vremenu kada je Isus Presveto Srce svoje svijetu objavio? Zar nije svijet nemaran za Boga i svete stvari? Zar ne vidimo toliko strašnih zločina proti Bogu i svetoj Crkvi? Mjesto krjeposti – nalazimo opačine.“ (*Glasnik*, 1892., str. 3.)

Zatim piše o svijetu u kojemu živi. To je svijet bez vjere, bez ufanja i bez ljubavi. Ništa nije drukčiji ni svijet u kojemu mi živimo. Tim bitnim nedostatcima i ranama svijeta Srce Isusovo nudi puninu i lijek.



Zato iznosi plan i program *Glasnika*. U njemu će se pisati rasprave o Presvetom Srcu Isusovu; isticat će sve što ljude može potaknuti na to da štuju majku Mariju; opisivat će crtice iz života onih svetaca koji su se osobito odlikovali pobožnošću prema Presvetom Srcu Isusovu; navodit će događaje iz kojih će se razabirati milosti i dobročinstva primljena po pobožnosti Presv. Srca Isusova; donositi nauk o Isusu koji može bolje ljude upoznati sa životom njegovim, a osobito s osjećajima njegova Presvetog. Srca; donosit će i različite vijesti. Zato zaključuje svoje pisanje: „Prema tomu pravom se zove ovaj list: *Glasnik Presvetoga Srca Isusova*.” (*Glasnik*, 1892., str. 6.)

Isti urednik u sljedećem godištu, u prvome broju, snažno ističe svrhu i zadaću *Glasnika*. „On će svojim čitateljima pripovijedati o nježnom Srcu, punom ljubavi i dobrote, o Srcu Gospodina našega i Spasitelja, on će Božje donositi vijesti, kako treba da si život uredimo, da nam bude po presvetom Isusovu Srcu; istom će presvetome Srcu predlagati molitve i uzdahe, želje i tuge njihovih srdaca, da veza koja im srca spaja sa Srcem Gospodnjim, bude sve uža i čvršća, te da obuhvaća što više srdaca.” (*Glasnik*, 1893., str. 6.)

Prvo je godište tiskano u Brnu u jednoj benediktinskoj opatiji.

## DRUGO GODIŠTE (svibanj – prosinac 1893.)



U mjesecu svibnju uredništvo *Glasnika* preuzima vlč. Matija Pajić, novi župnik u Sarajevskom Polju. Bivši se urednik vratio u svoju domovinu, gdje je želio biti bliže svojim roditeljima. Vlč. M. Pajić uređivao je *Glasnik* do kraja godine. Na kraju se zahvaljuje i is-

pričava što ne može više voditi *Glasnik* zbog obveza na župi: „Ali videći da njegov zvanični položaj na

župi, koja je sad baš u početku svoga razvitka, neće mu uvijek dopustiti da svoje slabije sile za širenje pobožnosti i štovanja Presv. Srca Spasiteljeva onako posveti kako bi to svetost iste stvari zahtijevala, predao je vlasništvo i uredništvo u ruke časnih otaca Isusovaca u Travniku. Veleč. Oci koji će za tu svrhu imati više i vremena i sredstava prigrlili su s radošću tu zadaću te će sada 'Glasnik' nastupiti 3. godište svoga života pod uredništvom veleč. P. Josipa Celinščaka u Travniku.” (*Glasnik*, 1893., str. 288.)

Nadbiskup J. Stadler poticao je isusovce da počnu izdavati *Glasnik*, ali oni su se ispričavali da ne mogu i ne smiju, da nemaju uvjeta, iako su to silno željeli. Kad je sam krenuo u akciju, rekao je ovo: „Znam da je Družba Isusova, kako je to Božanski Spasitelj izrijekom očitovao blaženoj Margareti Mariji Alacoque, u prvom redu pozvana da širi pobožnost k njegovu Srcu Božanskom. Nu kada vi još ne možete izdavati njegova 'Glasnika', a ono ću ja početi, a vi ćete već kad li tad li nastaviti.” (*Glasnik*, 1901., str. 124.) Sigurno nije niti slutio da će se to tako brzo ostvariti.

Drugo je godište tiskano u Sarajevu u tiskari Spindler i Löschner.

## UREDNICI ISUSOVCI

Još prije nadbiskupa Stadlera, isusovci su također sanjali isti san i nosili u sebi istu želju za pokretanjem takvog časopisa. Među njima se posebno isticao p. J. Celinščak, profesor u Travniku, u gimnaziji koju su vodili isusovci. On je dobro znao koliko su dobra učinili takvi časopisi u drugim zemljama koji su već bili pokrenuti i posvećeni Srcu Isusovu. Prije negoli je *Glasnik* osnovan, on je o tome pregovarao s p. Provincijalom, koji je tada bio u Beču.

## TREĆE GODIŠTE (siječanj 1894.) DO DEVETOG GODIŠTA (prosina 1900.)

Tako se uredništvo preselilo u vezirski grad Travnik za koji pisac I. Andrić u svojoj „Travničkoj kronici”



1848.–1929.

piše da se u njemu sunce kasnije rađa i ranije zalazi nego u bilo kojoj od mnogobrojnih bosanskih varoši, ali zato nigdje ne sja kao što sja u Travniku.

Tu je *Glasnik* pao na plodno tlo. Brigu za uređivanje preuzeo je profesor hrvatskog jezika u travničkoj gimnaziji p. Josip Celinščak. U svojem

uvodnom članku „S Bogom pošo – dobro došo“ novi urednik raspjevano piše o *Glasniku* koji već dolazi svagdje gdje ima Hrvata. I potiče nove čitatelje da čitaju *Glasnik*: „On je rad svaki mjesec u kući te pohoditi, da te žalosna utješi, malodušna osokoli, a srce tvoje teškim brigama zaokupljeno podigne k nebu otkud ti kao sunce sja Presv. Srce Isusovo. A ti, hoćeš li mu zatvoriti vrata? Hoćeš li zaista?“ (*Glasnik*, 1894., str. 6.)

*Glasnik* je postao dosta jeftiniji. Prva dva godišta pojedini primjerak je stajao 60 novčića, a od sada će stajati nevjerovatna 24 novčića. Na zgodan način novi urednik pita čitatelje: „Pa što je to 24 novčića? Može biti, da ti pušiš. Ded, reci mi, koliko forinti pregoravaš na godinu za duhan, što ode u dim? A za 'Glasnik Presv. Srca Isusova' da ne bi pregorio ni 24 novčića?“ (*Glasnik*, 1894., str. 6.) I sličnim drugim pobudama i usporedbama potiče čitatelje da prihvate *Glasnik* i čitaju ga.

Nakon nekoliko godina uređivanja u Travniku, uredništvo godine 1897. ponovno odlazi u Sarajevo. Tako se šesto godišće počinje uređivati u gradu u kojemu je i započelo uređivanje *Glasnika*. Tu ostaje sve do 1899. Sljedeće godine urednik je ponovno u Travniku i tamo uređuje *Glasnik*.

## DESETO GODIŠTE (siječanj 1901.) DO DVADESETOG GODIŠTA (prosinac 1911.)

Urednik desetog godišta bio je p. Kamilo Zabeo, profesor u travničkoj gimnaziji. Na prvim stranicama prvoga broja piše: „Nova godina i novo stoljeće



1865.–1947.

– novo nebo i nova zemlja – zato je sada i 'Glasnik' u novo odijelo zaodjenut.“ (*Glasnik*, 1901., str. 4.) *Glasnik* je tiskan na većem formatu i u njemu ima više slika.

Zatim u 7. broju donosi kratku povijest *Glasnika* pod naslovom „Rajski glasonoša“. Zapravo, to je mali jubilej, deseta godi-

na izlaženja *Glasnika*. Urednik na pomalo šaljiv način započinje svoju priču: „I već mu deseta teče godina, kako sve hrvatske obilazi zemlje. Deset godina, deseto ljeto! Sjetivši se toga, čudna je misao sinula *Glasniku* u mudroj glavici, crvenkopicom pokrivenoj.

On bi rad proslavio jedan mali jubilej, desetogodišnji jubilej! Nije mu do šale, dragi čitatelju! Ne, on baš hoće, da se ko dijete proveseli u desetoj godini svojega opstanka! Ne slave li dandanas ljudi jubileje za sve i za svašta: stogodišnjice, pedesetogodišnjice, dvadesetipetogodišnje, pa i desetogodišnjice? E pa hoće i mali 'Glasnik'! Mučno mu je čekati do svoje dvedesetipetogodišnjice, mučno mu je, nestrpljiv je mali: ne zamjerite! Pa tko zna hoće li, i kako će dočekati dvadesetipetogodišnjicu? Stoga bi on rad – dok je mlad – veselo i radosno proslavio mali svoj jubilej, prvu desetogodišnjicu svoju.“ (*Glasnik*, 1901., str. 123.) P. K. Zabeo spominje da je nadbiskup J. Stadler već u listopadu 1891. izdao prvi broj *Glasnika*, ali u čednom obliku. „Prve brojeve velikim je djelom sam presvijetli gospodin napisao.“ (*Glasnik*, 1901., str. 125.-126.) Međutim, ti se brojevi ne računaju u godišće tako da je prvi urednik *Glasnika* bio vlč. F. Venhuda i godišta se broje od 1892. godine.

P. K. Zabeo ostaje u Travniku i uređuje *Glasnik* u tome gradu sve do 14. godišta. Zatim odlazi u Zagreb i od 14. godišta, 1905. godine, *Glasnik* se uređuje u Palmotićevoj ulici 33, uz baziliku Srca Isusova.

Urednik p. K. Zabeo najavljuje novo lica *Glasnika*: „Glasnik će naime od nove godine biti ne samo puno veći i ljepši – dobit će i posve nov i krasan



omot sa slikom Presv. Srca – nego će prijeći sasvim u ruke svećenika Družbe Isusove... i uredništvo i uprava i otpravništvo." (*Glasnik*, 1911., str. 218.-219.) I u sljedećem broju na prvim stranicama objašnjava do u detalje tu novost koja će započeti nakon 20 godina izlaza *Glasnika*.

Još dvadeseto godište *Glasnika* tiskano je u tiskari Antuna Scholza u Zagrebu.

## 21. GODIŠTE (siječanj 1912.) DO 27. GODIŠTA (prosinac 1918.)

Uredništvo *Glasnika* preuzima p. Stjepan Babunović. U prvome broju *Glasnika* 1912. godine u uvodniku piše zagrebački nadbiskup Antun Bauer: „*Glasnik* će izlaziti u povećanom obliku i u ljepšem ruhu, pa obnalazim ovime upozoriti na nj velečasno svećenstvo i hrvatski puk i toplo ga preporučiti da se ne bi možda radi malo veće pretplate broj njegovih pretplatnika smanjio. Velečasno će svećenstvo znati upotrebiti razne zgode, da svoj narod upozori na taj list i upozna ga s njegovim sadržajem". (*Glasnik*, 1912., str. 2.)



1877.–1918.

U posljednjem broju *glasnika* 1912. godine svečano se najavljuje: „Najljepši *glasnik* Srca Isusova na svijetu". U tekstu urednik piše: „Što mislite koji je to? Bit će valjda francuski koji je prvi počeo izlaziti... njemački, jer su Nijemci poznati kako sa svoje skupeće tako i finoće... engleski, jer se s Englezima jedva tko može takmiti?

Varate se ljuto. Do četrdeset *Glasnika* imade što izlaze u raznim jezicima, ali naš hrvatski *Glasnik Presvetoga Srca Isusova*, kakav će biti u godini 1913. ne zaostaje ni za jednim od njih... Naš *Glasnik* počevši od godine 1913. imat će oмот štampam u dvanaest boja i još k tome zlato kao trinaestu boju. I takva će mu biti ne samo prva, nego i zadnja strana. Na prvog će imati sliku kako se Božanski Spasi-

telj ukazuje bl. Margerti... a na zadnjoj slika Bezgrešnog Začeca blažene Djevice Marije... Tako će naš *Glasnik* gledom na opremu biti doista prvi i najljepši *Glasnik Srca Isusova na svijetu*». (*Glasnik*, 1912., str. 248.)

Kad je izišao najavljeni *Glasnik*, urednik pita u jednom naslovu: „No! Što velite?” I onda dalje u tekstu piše: „Na što? Čemu? Ma vi još pitate? Na *Glasnik* što ga držite u rukama! Dederte, ogledajte ga još jednom sa svih strana. I nutrinu i vanjštinu, i veličinu i debljinu, i sadržaj i slike, a onda pogledajte sliku na strani 23 pa nam recite po duši: Je li *Glasnik* u broju 12. prošle godine bio odveć smion kad je ustvrdio da će to ove godine biti najljepši *Glasnik Srca Isusova na svijetu*. Tko će moći srcu odoljeti a da se na nj ne pretplati?” (*Glasnik*, 1913., str. 31.) Doista to je tako i bilo. Omotnica je tiskana u boji i slike su bile krasne.

Došla je i dvadeset i peta godina kako *Glasnik* izlazi. U prvome broju *Glasnika* urednik p. S. Babunović piše o dvadeset i pet godina u službi Presv. Srca Isusova: „Malo je listova na hrvatskom jeziku koji su ove godine doživjeli, a nema ni jednoga koji bi se u tom razdoblju tako razvio kao upravo 'Glasnik Presv. Srca Isusova'... I broj pretplatnika narastao je *Glasniku* preko svake nade. Koncem prve godine brojio je jedva oko 900 pretplatnika; sada u dvadeset i petoj godini tiskan je ovaj prvi broj u 45 000 primjeraka! Nije li ovo očiti dokaz kako je *Glasnik* postao pravi ljubimac hrvatskog naroda?... Koliko je dobra *Glasnik* za ovo vrijeme u narodu učinio za svetu vjeru, za kršćansku čudorednost i krepost, za pravi djelotvorni kršćanski život, za hrvatsku narodnu svijest, znade samo Onaj gore na nebesima.

Nebrojeni su po *Glasniku* našli izgubljeni mir u srcu, povratili se k vjeri mladosti svoje, probudili se iz vjerskog mrtvila i nehaja, rasplamtjeli u radu za slavu Božju i spas duša, dali na ozbiljan popravak..." (*Glasnik*, 1916., str. 1-2.) Mnogi su biskupi i nadbiskupi čestitali *Glasniku* njegovu obljetnicu. Nažalost, svoju 25. obljetnicu *Glasnik* je proslavio u ratnom vihoru.

Na kraju 1917. godine uredništvo upozorava: «Nema radnih sila, nema sirovina, što su potrebne za proizvodnju papira; k tomu velika skupoca živežnih potreboća, koja sili i slagare i tiskare da sve više



zahtijevaju: sve je to uzrokom da su tiskarski proizvodi danas poskupili za četverostruko i peterostruko... Sa svim ovim poteškoćama mora se boriti i Glasnik... Uslijed navedenih poteškoća prisiljeni smo ove godine i omot Glasnika štampati samo u pet boja... Ima međutim danas mnogo svijeta koji ima novaca na milu volju, ako i oskudijeva možda u čemu drugom; a ipak Glasnika ne drži, premda bi i njemu vrlo dobro došao». (*Glasnik*, 1917., str. 265-266.)

Od travnja 1918. *Glasnik* se tiska u 50 000 primjeka. Ali je skromnijeg izdanja – na jednostavnijem papiru. P. S. Babunović umro je mlad, u 41 godini života, kao urednik *Glasnika*. Prehladio se na jednom putovanju u Sarajevo, gdje je 1918. umro.

Prva tri godišta (1912.-1914.) su tiskana u Zagrebu u tiskari i litografiji C. Albrechta. Sljedeća dva godišta, 24. i 25. 1915.-1916. godine tiskana su u Ljubljani – Tisak katoliške tiskarne. Ostala su godišta ponovno tiskana u tiskari i litografiji C. Albrechta u Zagrebu.

## 28. GODIŠTE (siječanj 1919.) DO 30. GODIŠTA (studen 1921.) I 31. GODIŠTE (listopad 1922.) DO 35. GODIŠTA (rujan 1926.)

Novi urednik *Glasnika* postao je p. Josip Vrbaneć. Bio je urednikom u dva navrata. Svojim se člancima zauzimao za odgoj djece i mladih. Također mu je bio na srcu vjeronauka u školama. U jednome broju *Glasnika* piše: „Do sada se u našim školama podučavalo u vjeri po 2 sata na tjedan u svakom razredu. Malo je to... Sad se odjednom stale javljati neke nakane i osnove da ne treba vjeronauka, da je djecu dosta učiti samo poštenju, a ne strahu Božjemu i ljubavi Božjoj.” (*Glasnik*, 1920., str. 7.) Pita se dalje: „Čija su djeca? Tko ih školuje?



1882.–1945.

Tko odgovara za djecu? Tko ima pravo odlučivati? Što hoće moderna država?” Zato jasno kaže da roditelji odlučuju „kakav će biti smjer odgoja u školi kojoj su povjerali samo dio službe svoje. U vašoj je odluci njihova i vaša budućnost. Vjeronauk u školama je pravo Božje, jest pravo vaše djece, jest pravo vaše!” (*Glasnik*, 1920., str.8.)

U svojem članku „Kako ćemo kod izbora?” upozorava: „Varka je, dakle, kad se više: vjera ne ima s javnim prilikama posla! Krist Gospodin i Crkva njegova kaže: po vjeri živi, po vjeri se u svem svojem djelovanju ravnaj: Isti koji si kršćanin jesi i politik; ista duša radi u tebi kao kršćaninu i kao javnom čovjeku... Javne dakle prilike treba da prosuđuješ s kršćanskog katoličkog stanovišta. Ti ne smiješ dopustiti da se stvara javnost bez Boga, da se zakoni i državno upravljanje ne obaziru na nauk Crkve...” (*Glasnik*, 1920., str. 23-25.)

*Glasnik* je još uvijek na jednostavnom papiru i korice mu više nisu u boji.

Glasnik se tiska u Nadbiskupskoj tiskari u Zagrebu.

## 30. GODIŠTE (prosinac 1921.) DO 31. GODIŠTA (rujan 1922.)

U ovom razdoblju urednik je *Glasnika* p. Ante Alfirević. On je jedan o urednika s najkraćim stažem u stogodišnjoj povijesti *Glasnika*. Uočava se kod njega briga za širenje *Glasnika*. U 3. broju piše povjerenicima i povjerenicama: „Od srca Vam svima zahvaljujemo što se ove godine svojski zauzeste da se poveća broj pretplatnika *Glasnika*. Usljed vašeg zauzimanja evo sada tiskamo *Glasnik* u 40 tisuća. To je vrlo lijepi broj, no ipak ne smijemo mirovati...”. (*Glasnik*, br. 3., 1922. nutarnje korice.)



1875.–1945.



ZA VRIJEME UREDNIŠTVA P. A. ALFIREVIĆA GLASNIK IMA SVOJU VLASTITU TISKARU. OVAKO PIŠE U IMPRESUMU U SIJEČANJSKOME BROJU 1922.: „TISKOM GLASNIKA S. I. U ZAGREBU“. OD TADA PA DO NASILNOG UKINUĆA 1946. GODINE GLASNIK SE TISKA U VLASTITOJ TISKARI U ZAGREBU.

## OD 31 GODIŠTA (listopad 1922.) DO 35. GODIŠTA (rujan 1926.)

Uredništvo ponovno preuzima p. Josip Vrbanek. Osjeća se da ima već određeno uredničko iskustvo. Naslovna stranica ima novi dizajn. U jubilarnoj, 1925. godini nekoliko brojeva ponovno ima korice u boji. I papir je kvalitetniji. Budući da ovaj broj *Glasnika* izlazi u Svećeničkoj godini, donosimo nekoliko rečenica koje je napisao p. J. Vrbanek u svojem komentaru nakane Apostolata molitve „Da imadnemo svetih svećenika“. I u dvadesetim godinama prošloga stoljeća bila je to nasušna potreba Crkve koju je pratila goruća molitva vjernika za nova duhovna zvanja i za svete svećenike. Kao da se nije ništa promijenilo. Tako je i u naše vrijeme. Zato p. A. Alfrević snažno potiče vjernike na molitvu: „Braćo, ako ste ikada za što velika molili, to ćete ovaj mjesec, moleći za svete svećenike. Ako ste ikada za što žarko molili, to molite najžarče za svete svećenike. Ako ste ikada za što potrebna radili i žrtvovali, to radite i žrtvujte za svete svećenike. Prosi vas to sv.



• Tiskara u Palmotićevoj

Otac papa, prosi sv. Crkva, prosi hrvatski narod, prosi – jest prosi sam Isus.“ (*Glasnik*, 1923., str. 3.)

Kada piše o duhovnoj obnovi u hrvatskom narodu, p. J. Vrbanek uočava što još nedostaje: „Sve će to snažno doprinijeti obnovi kršćanskog života u hrvatskom narodu. No ne zaboravite da nam je za tu obnovu potrebno još osobito dvoje: katolički dnevnik i dom za duhovne vježbe!“ (*Glasnik*, 1926., str. 4.) Još onda je sanjao o katoličkom dnevniku koji nemamo ni dandanas.

## 35. GODIŠTE (listopad 1926.) DO 39. GODIŠTA (siječanj 1930.) I 46. GODIŠTE (rujan 1937.) DO 47. GODIŠTA (rujan 1938.)

Novi urednik *Glasnika* je p. Milan Pavelić. Kao čovjek pera i pisane riječi uočava što i kako bi trebalo pisati za *Glasnik*. Zato je suradnicima napisao poruku kako trebaju pisati: „Kad pišeš što mu drago za *Glasnik*, piši čitljivo, jasno, kratko. Ne traži da se odmah štampa, jer to najčešće nije



1878.–1939.

nipošto moguće. Ako je stvar dobra i za *Glasnik* prikladna, bit će štampana, makar i iza više godina.“ Isto tako potiče i iskreno moli: „Urednik moli sve koji znaju slagati pobožne pjesme pučkim načinom da ih šalju *Glasniku*... Šaljite lijepih vijesti iz svoga kraja koje bi mogle sve zanimati... Pišeš li što *Glasniku*, dodaj svomu pismu o čemu želiš da *Glasnik* osobito govori našem svijetu, istakni što ti se u listu sviđa a što ne i zašto ti se ne sviđa. I time ćeš pomoći da *Glasnik* učini što više na slavu Božju i spasenje besmrtnih duša...“ (*Glasnik*, br. 2., 1927. na nutarnjim koricama.). Također, počinje u *Glasniku* objavljivati pjesme o svecima u desetercu i stilu koji je ljudima blizak i vrlo razumljiv. Sve je to poslije objavio u zbirci „Zvijezde Srca Isusova“.

Koliko je p. M. Paveliću stalo da katoličkog tiska, „kako je katolička štampa krvava naša potreba“, to



je sjajno prikazao u jednoj nakani Apostolata molitve za mjesec travanj 1927. godine. Isto tak donosi jedan satirični članak koji ima naslov „Sotona i novine“. Ističe kako ima novina koje pripadaju zlomu koji ih rabi kao svoju „propovijedaonicu“. „Kad on stane vikati s te propovijedaonice, milijuni pobožno skidaju kape i napeto slušaju. A gdje su naše katoličke novine?“ (*Glasnik*, 1928., str. 356.)

### 39. GODIŠTE (veljača 1930.) DO 42. GODIŠTA (rujan 1933.) I 47. GODIŠTE (listopad 1938.) DO 49. GODIŠTA (prosinac 1940.)



1894.–1978.

Urednik *Glasnika* postaje p. Filip Mašić. On je već prije surađivao s *Glasnikom* pišući razne tekstove. Kao urednik p. Mašić je pisao uglavnom pobudne tekstove. Povremeno je komentirao i nakane Apostolata molitve. Tako o nakani „Molitva u obitelji“ piše: „Svatko mora moliti za se, za potrebe svoje duše i svoga tijela. Ali moraju se povratiti i ona sveta vremena kad se zajednička molitva u kršćanskim obiteljima nije nikad propuštala.“ (*Glasnik*, 1930., str. 300.)

U 40. godištu *Glasnika* uspio je potaknuti naše nadbiskupe i biskupe da pišu u *Glasniku*. Tako je uveo rubriku: „Naši duhovni pastiri preporučuju i blagosivlju Glasnik Srca Isusova“. Najprije je pisao apostolski nuncij H. Pellegrinetti, a onda su kroz nekoliko brojeva pisali naši nadbiskupi i biskupi.

U ovom razdoblju njegova urednikovanja *Glasnik* je imao dosta reklama na zadnjim stranicama.

### 42. GODIŠTE (listopad 1933.) DO 46. GODIŠTA (kolovoz 1937.)

U ovome razdoblju urednik je p. Andrija Glavaš. U prosincu 1933. piše čitateljima: „Nezapamćena ekonomska kriza postaje sve teža te prodire i u one



1901.–1987.

svoje vjerne štovatelje

kuće kojima prije nije ništa manjkalo. Koliko je sirotinje bez posla, zarade, bez pare, bez korice kruha! Srce nam krvari, kada to sve promatramo; i mi vruće molimo dragoga Boga da pomogne našim vjernim čitateljima koji tako toplo štiju Presveto Srce... Neka Božansko Srce izlije na sve obilje milosti!“ (*Glasnik*, 1933., str. 353.)

Prvi je od urednika dijalogizirao sa socijalistima. Dobio je pismo u uredništvu od jednog socijalista koji pita zašto je crkva protiv njih marksista (socijalista i komunista) kad se i ona bori za sirotinju i radništvo. Njegov odgovor priliči vremenu u kojemu se na takav način dijalogiziralo i pisalo. Svoj odgovor završava: „Crkva i socijalizam slažu se kao vatra i voda.“ (*Glasnik*, 1934., str. 178.)

Poboljšao je korice *Glasnika* i tiska ga na boljem papiru. Mnogi biskupi i nadbiskupi pisali su u *Glasniku* i preporučivali ga vjernicima da ga čitaju.

Urednik izražava svoju radost kada piše: „Glasnik Srca Isusova dobiva sa svih strana priznanja, pohvale, bodrenja... Hvala Presvetom Srcu! Naš Glasnik napreduje i u novim pretplatnicima. Samo u zadnja 3 mjeseca dobio je četiri tisuće novih pretplatnika... Ljudi trebaju utjehe i pouke, a tu će dobiti od Presvetog Srca preko Njegova Glasnika.“ (*Glasnik*, 1934., str. 273.) „Glasnik Srca Isusova piše od srca k srcu, piše s uvjerenjem i ljubavlju. Tu nema beskorisnog fantaziranja i pisanja samo da se ispuni prostor...“, citira jednog župnika. (*Glasnik*, 1934., str. 364.)

### 47. GODIŠTE (listopad 1938.) DO 49. GODIŠTA (prosinac 1940.)

Kada je ponovno postao urednik *Glasnika*, p. Filip Mašić u jednom broju u ime *Glasnika* postavlja pitanje svojim čitateljima kako slave nedjelje, kako vrše svoju nedjeljnu dužnost. „Glasnik moli svoje čitatelji da bi mu opisali kako se u njihovim obi-





teljima svetkuju nedjelja. Takve opise iznijet će onda Glasnik (dakako bez imena) svojim čitateljima na slavu Božju, a na duševnu pobudu mnogih... Može i pojedini čitatelj opisati kako on posvećuje nedjelju, što je njemu najdraže, što ga potiče na pobožnost..." (*Glasnik*, 1939., str. 68.) Čitatelji su odgovarali na to pitanje, a neke je odgovore i razmišljanja urednik uvrstio u idućim brojevima *Glasnika*.

U tom, predratnom vremenu naklada je *Glasnika* najveća uopće u njegovoj stogodišnjoj povijesti. Dobro je spomenuti što se sve tiskalo u Glasnikovoj tiskari te 1940. godine. *Kalendar Srca Isusova* tiskan je u 40 000 primjeraka, a *Misijski* u 8 000. *Glasnik* je tiskan u 65 000; *Katoličke Misije* u 10 000; *Vjesnik Marijinih Kongregacija* u 1 900 primjeraka; *Život* u 1 850; *Misijska biblioteka* u 6 000; *Našim Prijateljima* 5 600 primjeraka. Doista zavidan je bio rad isusovaca na polju tiska u to, predratno i ratno vrijeme.

Urednik p. F. Mašić je kasnije za vrijeme komunističke Jugoslavije bio u zatvoru 1950. godine.

## 50., JUBILARNO GODIŠTE (siječanj 1941.) DO 53. GODIŠTA (siječanj 1944.)



1910.–1991.

Urednik jubilarnog, 50. godišta postaje p. Ivan Nikolić. I ovaj svoj jubilej *Glasnik* slavi u ratu. U svojem uvodniku „Vjerman Glasniku!” urednik piše: „Teška su vremena. U svijetu rat, a posvuda oskudica. Skupoca pritišće i bogato i siromašno, pa se možda gdje koji čitatelj pitao: 'Hoću li se do godine moći pretplatiti na Glasnik?'" Zato urednik hrabri čitatelje da i dalje budu s *Glasnikom*: „Glasnik je oduvijek pokazivao svojim i čitateljima taj izvor snage i krijepio je umorne duše duhovnom hranom spoznaje i nade." (*Glasnik*, 1941., br. 1. uvodnik).

U svojem članku „50 godina u službi Srca Isusova” urednik gleda u prošlost i ima pred sobom program za budućnost. Iznosi kratki povijesni pregled *Glasnika*. Odgovara na retorsko pitanje zašto su Hrvati toliko zavoljeli *Glasnik*: „Zato što je Glasnik pružio svojim čitateljima ono što su oni najviše trebali: poznavanje i ljubav Srca Isusova... Istim putem ići će on i u budućnost... Prošlost Glasnikova je slavna. Budućnost obećaje velike stvari. Ali ta plodonosna budućnost ovisi velikim dijelom o Glasnikovim pretplatnicima, čitateljima i prijateljima. Oni moraju pokazati da su apostoli; moraju po Glasniku izgraditi svoje srce prema Srcu Isusovu... Tada će i Glasnik moći vršiti svoju zadaću. Bit će opravdan njegov opstanak." (*Glasnik*, 1941., str. 6.–7.)

Donosi također pjesmu koja je bila tiskana i za 20. godišnjicu *Glasnika*: „Glasnik Srca Isusova”. Zato je i mi donosimo u rubrici «Uokvireno» u ovom jubilarnom godištu.

Jedno vrijeme tiska *Glasnik* (1943.–1944.) na vrlo finom papiru, najljepšem do sada. U *Glasniku* često komentira nakane Apostolata molitve p. Mijo Škvorc. U prvom broju koji je uredio p. I. Nikolić bile su čak tri stranice posvećene reklamama, što je pomalo iščekavalo, a potpuno ih je nestalo na kraju njegova uredničkog mandata.

## 53. GODIŠTE (veljača 1944.) DO 53. GODIŠTA (travanj 1944.)



1895.–1963.

Novim urednikom postaje p. Petar Božić. Bio je jedan od urednika s najkraćim stažem uređivanja *Glasnika*. Uredio je tri broja. Nastavlja u ratnom vremenu uređivati u duhu i smjeru svojega prethodnika. Međutim, ne zadugo. Samo tri mjeseca. I *Glasnik* je „tanak”, ima manji broj stranica. Očito

da rat čini svoje. U vihoru rata hrabri čitatelje, napore u članku: „Što se plašite, malovjerni!” Bojati nam se samo da ne izgubimo milost koju imamo ili da ne prihvatimo onu koja nam se nudi.



## 53. GODIŠTE (svibanj 1944.) DO 54. GODIŠTA (travanj-svibanj 1945.)



1908.–1975.

Uredništvo *Glasnika* preuzima p. Stjepan Zec. U ratnom vihoru potiče i hrabri čitatelje *Glasnika*: „Možeš ti reći: teško mi je! Ova oskudica i neimaština, ove opasnosti i brige... sve je to teško!... Ovako je mislio i sv. Pavao koji je napisao: 'Smatram, uistinu sve patnje današnjeg vremena nisu

ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.' Eto tako treba da misli i govori svaki kršćanin u ova teška i krvava ratna vremena, pa neće klonuti duhom i zapasti u pogansku žalost i zdvojnost kao oni koji nemaju prave vjere." (*Glasnik*, 1944., str. 74.) Iako je ratni vihor, u *Glasniku* je povećan broj stranica.

Započinje akcija na državnoj razini „Pokret protiv psovke“ kojoj se pridružuje i *Glasnik* svojom objavom te akcije. I inače *Glasnik* je u svojoj stogodišnjoj povijesti vrlo često upozoravao na taj problem u našem narodu. Ta se misao poput niti provlačila kroz sva njegova godišta.

Godina je 1945. Najprije izlazi dvobroj, siječanj-veljača. Po onome što piše u *Glasniku*, osjeća se težina vremena i rata. Jedan je članak naslovljen: „Gdje je tu Bog?“ Nakana je Apostolata molitve: „Da Duh Sveti prosvijetli sve narode i njihove upravljače!“ A u ožujku je nakana Apostolata molitve: „Da zavlada istina i pravda.“

Jedan članak obrađuje obećanje Srca Isusova: „Tješit ću ih u nevoljama.“ Napisao ga je Mijo Škvorc. Jedan je opet naslov: „Majkama pred Majkom Boli!“ U ožujku izlazi *Glasnik*, ali ima samo osam listova zajedno s koricama.

Ponovno izlazi dvobroj, travanj-svibanj. U njemu je u cijelosti donesena poslanica hrvatskih biskupa. Svi biskupi ustaju u obranu katolika koji su u svojim pravima ostavljeni na milost i nemilost vlastodržaca

nakon što su komunisti pogazili Konkordat. U poslanici biskupi pišu: „Ali danas moramo najodlučnije prosvjedovati pred Bogom i svjetskom javnošću protiv sustavnog ubijanja i mučenja nevinih hrvatskih katoličkih svećenika i vjernika od kojih je veliki broj živio upravo svetim životom, a mrzitelji Katoličke Crkve oduzeli im život protupravnim osudama osnovanim na fiktivnim krivicama.“ (*Glasnik*, 1945., str. 52.)

## 54. GODIŠTE – sedmobroj (lipanj-prosinac 1945.)



1874.–1951.

Za vrijeme Drugoga svjetskog rata urednici su se najviše izmjenjivali. I to govori o težini vremena i rada u *Glasniku*. U godini 1945. izmijenila su se dvojica urednika. Zadnji urednik u tom razdoblju bio je p. Srećko Dragičević. Bio je urednik s najkraćim stažem u stogodišnjoj povijesti *Glasnika*.

Uredio je samo jedan *Glasnik* koji je bio sedmobroj. Za vrijeme njegova urednikovanja komunisti su zabranili izlaženje *Glasnika*.

S novim urednikom p. S. Dragičevićem na koricama *Glasnika* pojavio se novi naslov: „Glasnik Srca Isusova i Marijina.“ Urednik to ovako obrazlaže u uvodniku znakovita naslova: „Dva srca dva znamenja kršćanskog pouzdanja.“ „I Bogu hvala, već gotovo tri stoljeća osvaja Bog po znamenju presv. Srca svoga Sina ljudska srca koja u Isusovu Srcu nalaze zaklon u životnim borbama i patnjama i uzor svetosti.“

No u naše vrijeme Spasitelju kao da ni to još nije dostajalo. Njegovo je Srce ljudsko, ali i božansko, pa kao da se bojao da ne bi sjaj njegova božanstva napunio koga strahom i plahošću i tako ga odbio od tog dobrotivog utočišta – poslao nam je svoju presvetu Majku u pomoć. I Ona je onda otkrila nama ljudima svoje majčinsko bezgrješno Srce i tako nam pružila ruku da nas vodi k Srcu svog božanskog Sina. Sada se eto ne treba nitko plašiti da digne oči prema Srcu Božjega Sina, jer može uvijek biti sigu-



ran da ga na putu k Bogu vodi majka, koja ima Srce puno majčinske ljubavi i sućutnog razumijevanja za patnje i boli sve svoje ljudske djece.

Pa je stoga evo i 'Glasnik' pošao ponovno u hrvatske katoličke domove pod imenom i pod značenjem dvaju srdaca, Isusova i Marijina da pod majčinskom zaštitom Marijina Srca napuni sva hrvatska srca vjerom i pouzdanjem u pomoć i dobrotu Srca Isusova pa ih onda zapali velikim žarom ljubavi da po tom božanskom Srcu i žive, a po uzoru bezgrješnog Srca svoje nebeske Majke.

To je želja 'Glasnik Srca Isusova i Marijin'. A po mišlosti tih dvaju znamenja ljubavi neka tako i bude." (*Glasnik*, 1945., str. 83.)

I to je bilo sve. Urednik je najavio u tom sedmo-broju: „Glasnik Srca Isusova i Marijina u godini 1946. izlaziti će redovito svaki mjesec." I sve je ostalo samo na želji. A dalje znamo što se događalo. Obično se kaže: „Inter arma Musae silent – U ratu šute Muze!", ali s *Glasnikom* je bilo drukčije. Za vrijeme rata uspijevao je kako-tako izlaziti. Neka godišta na najkvalitetnijem papiru do tada. Nažalost, nakon rata je bio nasilno prekinut i ugušen. Kada su utihnuli topovi, započelo je vrijeme komunizma, ali ne i istinskog mira ni prave slobode. *Glasniku* je godine 1946. oduzeta tiskara, te zaplijenjen i odnesen inventar. Tiskara je odnesena u Podgoricu i u njoj je tiskan dnevni list *Budućnost*. Tako je *Glasnik* nasilno ušutkan, zatvoren i ugušen. I sva ona druga brojna, izdanja što smo ih već spomenuli, nestala su u mraku komunizma. U tom vremenu „slobode" bili su zatvarani i neki urednici *Glasnika*. P. Srećko Dragičević bio je u zatvoru 1947., a Filip Mašić 1950. P. Ivan Nikolić koji je bio najduže urednik za vrijeme Drugoga svjetskog rata, mora napustiti Hrvatsku, jer su mu se pripremali optužnica, uhićenje i suđenje. P. Pero Bulat također je bio u zatvoru 1964. godine.

## VRIJEME KOMUNIZMA ili OD GODIŠTA PEDESET I PETOG (1964.)

Glasnik je prisilno „mirovao" 17 godina i 9 mjeseci, a tada su Isusovci odlučili ponovno krenuti s *Gla-*

*snikom*. Trebalo je početi od početka i iz ničega. Prvi je broj izišao u listopadu 1963. Slijedila su još dva broja. To se godište ne računa u druga godišta *Glasnika*. Bio je to samo pokušaj i ispitivanje terena. Prvi je urednik bio p. Franjo Šipušić. U tom, prvom, listopadskom, „uskrsлом *Glasniku*" koji se zove „Glasnik Srca Isusova i Marijina" u uvodniku piše: „Ima li on što reći danas nama? Uši su nam pune novosti, otkrića, zabave, nauke, pjesme... svega!

Ipak, on dolazi – sa jasnim programom: PROLAZITI ZEMLJOM ČINEĆI DOBRO – i tebi, prijatelju, s brigama na ramenu.... I tebi, oče obitelji, koji znaš što je život i što je kruh svagdanji. I tebi, majko, koja se mučiš s djecom i nosiš tri ugla kuće, i tebi, mladiću, kojega čeka život, i tebi djevojko, kojoj život puno obećaje, i bolesnom i zdravom, i oženjenom i neoženjenom, i nesretnim, siromašnima i bogatima, vjernicama i onima koji su pokušali živjeti bez oltara, baš svima, Glasnik ima reći jednu veliku riječ: DA BOG IMA LJUDSKO SRCE, I DA NAS LJUBI I ČEKA." (*Glasnik*, 1963., str. 1.)

## 55. GODIŠTE (siječanj 1964.) DO 56. GODIŠTA (listopad 1965.)



1930.–2006.

Novo godište *Glasnika* uređuje isti p. Franjo Šipušić. Ne začuđuje da urednik odmah na početku tiska pjesmu koju je napisala Evica Jurić (Borovo), sva razdragana zbog pojavka *Glasnika*. Pjesma se zove: „Pozdrav Glasniku". Veseli se pojavku *Glasnika* koji je ostavio svoj neizbrisivi trag

i želi mu sreću na započetom putu. Donosimo je u cijelosti:

„Dobro nam došo, Glasniče mili,  
Presvetog Srca Isusa mog!  
Koji te od sna podigli bili,  
Neka ih dugo poživí Bog!



Dugo si, dugo, snivao snove,  
Čekajuć jedva da dođe dan,  
Da nam doneseš radosti nove,  
Božanskog srca otkrivaš plam.

Duše su naše ko suha polja,  
Nebeske rose ti nama daj,  
Da niče vjera i jača volja  
Životnog puta dok dođe kraj.

Dobro nam došo, radosti, nado,  
Prijane stari, mio i drag,  
Naši te domovi čekaju rado,  
Jer tvoj se stari poznaje trag.

Pohiti širom po svijetu tome,  
Odmoran, vedar, ne kloni sad,  
Želim ti sreću na putu tvome,  
Da Božji mogneš zidati grad."

(*Glasnik*, 1964., str. 2.)

*Glasnik* je poletan i mnogo je onih koji u njemu pišu. Počinju u njemu pisati ponajbolja isusovačka pera kao što su pp. I. Kozelj, R. Brajičić, M. Škvorc, J. Čurić, J. Antolović i drugi. Oni će pisati u *Glasniku* sve do naših dana.

ZAPLIJENJENI GLASNIK, SIJEČANJ 1965. RAZLOG:  
»UZNEMIRAVA JAVNOST!«

Malo je poznato da je u ovom razdoblju jedan broj *Glasnika* bio zaplijenjen. To znači da je bio praćen i nadziran za vrijeme komunizma kao mnogi biskupi, svećenici, redovnici i angažirani laici. Nije bilo slobode pisanja, iako se ona deklarativno izvikivala. Zabranjen je siječanski broj 1965. godine zbog članka koji je napisao p. J. Weissgerber: „Peta Božja zapovijed.“ U njemu je pisac žestoko pisao protiv abortusa i spominjao je Hrvatsku i „lijepu našu domovinu“, što je u ono vrijeme bilo opasno. Svoj članak završava: „I zaista je već odviše. Ne pomogne li nam nebo, nestat će lijepe naše domovine. 'Nova neman križu svetom prijeti, Silna Djevo na braniku stoj!'“ (*Glasnik*, 1965., str. 20.) Objašnjenje zapljene toga broja je bilo suhoparno i malo drugačije od onoga poratnog: „U ime naroda!“ kada se nekoga htjelo osuditi. Ovaj put je rečeno: „Uznemirava javnost!“ I to je bilo dovoljno da se taj broj zaplijeni.

## 56. GODIŠTE (studeni 1965.) DO 57. GODIŠTA (rujan 1966.)



1929.

*Glasnik* je 11 mjeseci uređivao i p. Srećko Cetinić dok je p. Šipušić dovršavao svoju formaciju u Družbi Isusovoj. P. S. Cetinić nastojao je u pojedinim *Glasnicima* obraditi određene teme. Drugi broj (1966.) gotovo je cijeli posvećen majci. *Glasnik* u ožujku donosi članke o križu, a svi-banjski je broj posvećen Mariji i njezinu Srcu punom milosti. U mjesecu je srpnju okrenut prema očevima i poziva ih: „Očevi doživite svoje očinstvo!“ A u kolovozu svojim čitateljima poručuje: „S Marijom kroz domovinu i svijet.“ Zadnji broj koji je uređivao potpuno posvećuje vjeronauku.

## 57. GODIŠTE (listopad 1966.) DO 64. GODIŠTA (rujan 1973.)

Uredništvo *Glasnika* ponovno preuzima p. Franjo Šipušić. Nekoliko brojeva nastavlja tematski uređivati kao što je to činio u kratkom razdoblju p. S. Cetinić. U studenome *Glasnik* je pun tema o smrti i potiče na razmišljanje o toj tajni koju je Krist pobijedio. U brojevima koji slijede u kasnijim godištima obrađene su teme iz obiteljskog života i molitva u obitelji. U pojedinim se brojevima piše o majčinstvu, o odgoju, o zaručnicima i mladim obiteljima. Jedan je *Glasnik* posvećen odgoju predškolske djece, a u drugima se piše o odgoju školske djece i mladih u doba sazrijevanja. Tijekom više godišta urednik je obrađivao katehetske teme koje je poslije skupio i zajedno objavio.

U svojem osvrtu na jedno desetljeće i na kraju svojega uređivanja *Glasnika*, urednik p. F. Šipušić piše: „U proteklih deset godina bilo je puno želja. Najprije sam ih imao ja sam. Želio sam da *Glasnik* bude glasilo Apostolata molitve i obnove obitelji pa sam tako i skupljao suradnike. Savjetnika je bilo na pretek, od suradnika ih je malo ostalo vjernih... Želje su





urednikove u početku bile dosta velike, no pomalo su se stišale u okviru realnosti." (*Glasnik* 1973., str. 381.-382.)

Sve ovo vrijeme Glasnik je tiskan u tiskari „Plamen“ u Slavskom Brodu.

## 64. GODIŠTE (listopad 1973.) DO 73. GODIŠTA (listopad 1982.)



1921.–1995.

Novi je urednik *Glasnika* p. Miro Jurić. U prvome broju *Glasnika* zahvaljuje svojem prethodniku p. F. Šipušiću: „Počeo je iz ničega i kroz deset punih godina obnaša tu tešku i odgovornu službu sa zadivljujućom energijom obavljajući posao, koji bi u normalnim uvjetima rada iziskivao angažiranje

više kvalificiranih stručnjaka. Njemu svakako Glasnik ima zahvaliti da je danas ono što jest...

Što se tiče budućnosti, naš Glasnik ima svoju fizionomiju i određenu liniju. Da li će ta fizionomija biti vedrija ili tmurnija, da li ćemo i nadalje ostati na zacrtanoj liniji, ne ovisi samo o uredništvu, nego i o vrijednim suradnicima – dosadašnjim i budućim – koji se osjećaju spremnima da se svojom suradnjom obrate Glasniku." (*Glasnik*, 1973., str. 423.)

U zadnjem broju godine 1973. najavljuje: „Od Nove godine: Glasnik Srca Isusova i Marijina u novom poljepšanom obliku. Glasnik – naš najstariji obiteljski list u zemlji, koji izlazi već 64 godine. Bio je prijatelj i savjetnik vaših djedova i baka; vaših roditelja: neka bude i vaš prijatelj i savjetnik (*Glasnik*, 1973., str. 552.)

Novo godište (65.) izlazi u većem formatu i ima kořice u boji. Također je prvi put u *Glasniku* ustanovljeno Uredničko vijeće. U *Glasniku* započinje sa svojom rubrikom „Pitanje mjeseca“ jedan od najvjernijih njegovih suradnik p. Ivan Fuček. Ta će rubrika biti prisutna, samo s drugim imenima, sve do naših dana. I p. Tonči Trstenjak počinje pisati svoje



1920.–1996.

M. Jurić više se brinuo za tehničku dimenziju *Glasnika* (kontakt s tiskarom, otprema), a p. P. Bulat pisao je uvodne članke i brinuo se za suradnike i tekstove.

zgode u rubrici „Iz moje bilježnice“. Ni u ovom razdoblju nije išlo sve lako. Katkada je *Glasnik* kasnio zbog poteškoća oko nabave papira.

Iako je u impresumu pisalo da je glavni urednik p. Miro Jurić, zapravo, cijelo ovo vrijeme *Glasnik* su vodili i uređivali p. M. Jurić i p. Pero Bulat. P.

## 73. GODIŠTE (studen 1982.) DO 87. GODIŠTA (prosinac 1996.)

Novi urednik Glasnika je p. Valentin Miklobušec. Iako piše u *Glasniku* da je do kraja godine bio glavni urednik p. M. Jurić, uredništvo je prihvatio i vodio već u studenome p. V. Miklobušec. S novim su godištem došli u uredničko vijeće i neki novi članovi. Najavljene su nove rubrike: „Tako će S. Ceti-



1937.

nić u dvanaest nastavaka pisati o dvanaest Kristovih obećanja onima koji Ga štiju kao Ljubav. A. Katalilnić će nam izložiti dvanaest najljepših bisera Marijinih, kako bismo svoju Majku što bolje upoznali i što više uzljubili. S. Kuzmić će nam pisati o pozivu što ga imamo od Gospodina...". (*Glasnik*, 1983., str. 3.) *Glasnik* se počinje tiskati na kvalitetnijem papiru.

Nažalost, *Glasnik* se po treći put našao u ratnom vohoru. Urednik piše: „U ratu smo, jer nismo htjeli biti robovi... Stoga molimo za razumijevanje ako Glasnik ne stigne na vrijeme u vaše ruke... Sad nam je više no inače potrebna solidarnost. Pomozimo jedni drugima gdje god i čim god možemo. Pružimo



i svoj primjerak Glasnika prognanicima s kojima dolazimo u dodir." (*Glasnik*, 1991., str. 293.) Uvodnici će biti prožeti promišljanjima o ratnoj situaciji i u *Glasnicima* će biti dosta tekstova o Domovinskom ratu. Godište 83. u 1992. u svakom će broju komemorirati stotu godišnjicu izlaženja *Glasnika*. I taj je svoj jubilej, kao i ona prethodna dva, **Glasnik proslavio u ratu**. U to vrijeme, kako piše urednik, „Glasnik se tiska i pod četničkim granatama... Tiskara je ostala bez stakala na prozorima, bez crijepa na krovovima, i bez pokojeg zida, ali se raditi moralo dalje – noću umjesto po danu. I to je borba za slobodnu Hrvatsku!" (*Glasnik*, 1992., str. 387.) Zbog razorenih župa i rastjeralih ljudi po Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, kamo je *Glasnik* najviše stizao, došlo je do velikog smanjenja naklade. Prije Domovinskog rata naklada je bila 40 000 primjeraka, a u ratu je više nego prepolovljena.

Na oproštaju je istaknuo misao vodilju pri uređivanju: „S Kristom na djelu spasenja" (*Glasnik*, 1996., str. 363.) Osjeća da je *Glasnik* takav bio, da je ispunio svoj smisao i da je njegov urednički trud bio opravdan. U rubrici „Hvala na pismu" sam urednik piše: „Vrijeme je reći – hvala". Bio je to urednik s najdužim uredničkim stažem u *Glasnikovoj* stogodišnjoj povijesti. Uređivao ga je četrnaest godina.

Glasnik je ponovno tiskan u Zagrebu od 1994., ovaj put u tiskari Kerschoffset.

## 87. GODIŠTE (siječanj 1997.) DO 91. GODIŠTA (srpanj-kolovoz 2000.)



1944.

Novi, 20. po redu urednik *Glasnika*, je p. **Vatroslav Halambek**. U svojim uvodnim člancima upozorava na dinamiku i zauzetost Svetog oca. To je stil Radio Vatikana u kojemu je hrvatsku sekciju vodio i za nju bio odgovoran upravo p. Halambek. Također je svojim

uvodnicima davao naslov što znači da su bili tematski satkani i da su pratili događanja u mladoj državi Hrvatskoj. Uvodi rubriku „Knjiga mjeseca" u kojoj se upozorava na vrijedne i dobre knjige i tako potiče ljude da čitaju. To je vrijeme pripreve za novo tisućljeće, pa je i *Glasnik* u tu pripravu uključen napose člancima koje donosi u rubrici „Isus Krist – jučer, danas, uvijek", što je bila misao vodilja trogodišnje pripreve Crkve i svijeta za novo tisućljeće.

## 91. GODIŠTE (rujan 2000.) DO 100. GODIŠTA (rujan 2009.)



1938.

Novi urednik p. **Franjo Pšeničnjak** uveo je *Glasnik* u novo tisućljeće. Već u prvom uvodniku jasno pokazuje koji će mu biti smjer: „Početak trećeg tisućljeća – u Ime Isusovo... ulazimo s razdraganošću i s mnogo pitanja" (*Glasnik*, 2001., str. 3.)

Za vrijeme njegova uređivanja *Glasnika* dogodila se velika novost. *Glasnik* izlazi u boji. Fotografije su u boji i tako je *Glasnik* postao ljepši, bliskiji i privlačniji, od lipnja 2003. Do sada su samo korice *Glasnika* bile u boji, a druge fotografije u crno-bijeloj tehnici. Uvodi neke nove rubrike kao npr. „Učvrsti braću svoju" u kojoj donosi Papine govore, poruke i pisma; „Tko je moj bližnji?" u kojoj su opisivani susreti s ljudima koji žive na rubu društva i koje smo gotovo zaboravili; „Duhovna zvanja" kao poticaj novim odzivima na Božji poziv... U broju 9. 2003. objavljuje novu molitvu svagdanje posvete Srcu Isusovu. Ona je bogatija i nešto opširnija od one na koju smo se toliko navikli moleći je dugi niz godina. Također, od 96. godišta 2005., stranice se počinju označivati u svakom *Glasniku* od broja jedan, a ne kao do sada da se svaki broj nastavljao na prethodnom.

U ožujku 2002. Glasnik se počinje tiskati u tiskari Targa u Zagrebu, a od siječnja 2004. u tiskari Denona, također u Zagrebu.



## 100. GODIŠTE (listopad 2009.) DO ...



1954.

Zadnje brojeve jubilarnog stotog godišta uređuje novi, dvadeset i drugi po redu, urednik *Glasnika* p. Mirko Nikolić.

Prikazujući *Glasnikove* urednike, htjeli smo pokazati kakva je bila sudbina ovoga stogodišnjeg časopisa koji je nadživio četiri države i tri rata. Samo ga je ona, komunistička uga-

sila, ali je u njoj ponovno počeo izlaziti. Rijetki su časopisi koji se mogu pohvaliti da su izlazili stotinu godina. To je velika milost. Zato najprije zahvaljujemo Bogu, Srcu Isusovu i Srcu Marijinu. Njima pripada najveća HVALA. Također velika HVALA za izvanredni posao koji su obavili *Glasnikovi* urednici, ali također i svima onima koji su u njemu na bilo koji način surađivali: pisali, fotografirali za njega, slagali slog, tiskali, širili ga, čitali, bili članovi Uredničkog vijeća, pakirali i otpremali... Tko će nabrojiti svu dobrotu koja je samo znana Srcu Isusovu i Marijinu, a pratila je tijekom stotinu godina naš *Glasnik* i bila zaslužna što je izlazio i donosi radost i utjehu svima koji su ga imali u svojim rukama.

Sljedećim brojem *Glasnika* ulazimo u 101. njegovo godišće. I ja mogu ponoviti ono što su ponavljali moji prethodnici da *Glasnik* ima svoju „fizionomiju i određenu liniju“ po kojoj je bio do sada prepoznatljiv i prihvatljiv i nadam se da će biti i od sada.

U novom će godištu biti nova rubrika „Pedagoški poticaji“. U njoj će vrsna pedagoginja doc. dr. sc. Vesna Bilić pisati o onome što nam može pomoći da budemo u svojoj komunikaciji i ljudskosti bolji u obitelji, školi, poslu, društvu uopće. Također uvodimo novu rubriku u kojoj će angažirani i praktični vjernik dr. sc. Vladimir Lončarević promišljati o aktualnim događajima u Crkvi i Svijetu. Jednu smo rubriku nazvali „Svećenička godina“ s podnaslovom „Portret jednog svećenika“. Želimo slijediti poziv i poticaj pape Benedikta XVI. u svojem promišljanju o svećeništvu, u molitvi i brizi za naše svećenike. P. Tonči Trstenjak će

pisati o svojim zgodama koje je doživio u svom svećeničkom radu. Želimo da *Glasnik* bude naš „Duhovni pratilac“ u kojem ćete moći pronaći nešto za sebe i obogatiti svoj duhovni život molitvom, savjetom i primjerom koje ćete nalaziti u njemu. *Glasnik* ne teži senzacionalizmu, ne svraća ne sebe pozornost aferama, ne izvlači tuđe misli iz konteksta i ne tumači ih kako to njemu odgovara. Naprotiv, temelj mu je Istina iz Evanđelja. Zato želi unositi u obitelji i naše zajednice mir i optimizam, radost i nadu. Svoje čitatelje želi ohrabriti da ustraju u dobru unatoč činjenici da zlo trijumfira. Želi trajno upozoravati na to da je Bog gospodar svijeta i naših života, a ne Zli i podzemne sile zla. Želi isticati da naš Bog ima srce i da nas ljubi, ono što je rekao sv. Mariji M. Alacoque: „Gle ovo Srce koje ljude toliko ljubi!“ To su naše želje i mislimo da su realne i ostvarive.

Planiramo otvoriti *Glasnikovu* web stranicu. Na njoj bismo donosili sažetke onoga bitnog što je objavljeno u *Glasniku*. Tu bismo također davali prostora i onim tekstovima koji katkad ne mogu stati na *Glasnikove* stranice, a dobri su, pobudni i u njih je uneseno mnogo truda i ljubavi onih koji su ih pisali. Šteta je da ostanu „mrtvi kapitali“.

Drago nam je što *Glasnik* ima svoje vjerne čitatelje. Stariji bi trebali prenositi tradiciju mlađima. Pred poplavom tiskane riječi i najezdom interneta i svih njegovih inačica i *Glasnik* traži svoje mjesto pod suncem. No svjesni smo da su i naše mogućnosti ograničene. Jedno je sigurno: *Glasnik* svoje pretplatnike ne privlači zamamnim reklamama i razrađenim marketingom. Također, on nema svojih stranica za reklamu, od čega žive novine i tisak općenito. Vi ste, drage čitateljice i dragi čitatelji, njegova reklama i njegov marketing. *Glasnikov* pisani glas i dalje će se čuti vašim zauzimanjem, vašom komunikacijom i ustrajnom potporom. Od osobe osobi. Od srca srcu. Sudbina je *Glasnika* u vašim rukama. Ali znamo da nismo sami i da se naš i vaš trud ne temelji samo na ovozemnim (ne)sigurnostima. Naša je sigurnost u Srcu Isusovu i Srcu Marijinu. To ponajbolje izriču stihovi pjesme koja se provlači o *Glasnikovim* jubilejima: „Ljubav mu je život dala, Ljubav ga je odabrala, Ljubav vječnu, da nam glasi, Ljubav s križa, što nas spasi – Ljubav Srca Isusova.“

Urednik, p. Mirko NIKOLIĆ, DI





Krist – slika na staklu  
Akademska slikarica i kiparica Edith Merle  
Foto: D. Lušin